

PB Posten

Mars 2018

REDAKSJONSKOMITÉ:

- Øyvind Schnell
- Olav Mariendal
- Arne Kristoffersen (Web. Ansv.)
- Håkon Rønnevig (ansv. red.)

Odd Fellow Ordenen
Gjøvik

Viktig innhold :

- * Samtale med bror Undermester
- * Om rekruttering
- * Besøk til vår vennskapsloge
- * Reisebloggen – nytt innslag
- * Odd Fellow Koret Gjøvik 20 år
- * Ord om Sannhet
- * Intervju med bror Tormod Bakke
- * Møteprogrammet
- * Vi gratulerer

Stoffbank

Vi oppfordrer brødrene til å komme med aktuelt stoff til PB Posten.
Henv. til redaksjonskomiteen
v/Håkon Rønnevig, haakonroennevig@gmail.com

bidrag til miljøet vårt.

Vi bemerker at vår loge består av brødre med ulik livserfaring, yrkesliv og sivil status. Det må vel være et lykketreff i sosial sammenheng at en så broket forsamling samler seg rundt våre møteaktiviteter.

En ting er hva PB-Posten kan tilføre i denne sammenheng. Vi må likevel nevne betydningen av Odd Fellow korets storstilte aktivitet som gledesspreder og samlingspunkt. Et annet miljøanker er onsdagene på logehuset der rundt 20 brødre samler seg til kaffebordet og hyggelig prat og med litt gymnastikk innenfor formiddagstimen. Ikke minst må nevnes brødre som

Kjære leser

Det er ikke ofte vi får så mange gode tilbakemeldinger på PB-Posten som nå. Redaksjonen føler seg inspirert. Netta-visa gir oss friere tøyler. Nå redigerer vi innslag som vi håper gjør PB-Posten til noe mer enn et uåpnet vedlegg i en mail. Vi ser muligheten til å utgjøre et tyngre

besøker syke brødre og brødre som gjør en innsats på vegne av nemnd for omsorg.

Fra tidligere to utgaver i året har redaksjonen nå peilet inn 4 utgivelser i løpet av dette året, nå i mars, en til sommeren og de to siste i oktober og desember. På forsiden ser vi for oss et litt annet fokus, nemlig oversikt over innholdet i PB-Posten. Til nå har bildefokuset dominert rundt begivenheter som juveltildeling, presentasjon av nytt embedskollegium, opptak og gradspasseringer med ulike ordensinnslag. Eksempelene er mange. PB-Posten skal fortsette å ta vare på disse.

Vi håper og venter at loge nr. 99 Petrus Beyer fortsetter å utvikle seg og vokse i medlemstall. Vi skal møtes til mange fine torsdagskvelder fremover. Møtene er et sted vi er og blir en del av. Uten fremmøte faller mye av den røde tråden bort. Forvitring skjer på grunn av de som sjeldent eller aldri møter som ellers er gode brødre av loge nr. 99 Petrus Beyer. Vi er alle med på å skape og utvikle logens miljø med vår egen deltakelse. I et felleskap som vårt betyr det at nettopp DU er med.

Kjære Bror, på redaksjonens vegne : Velkommen til logekveld !

Håkon Rønnevig, redaktør

Hva forteller Dalai Lama oss her?

*Mennesker ofrer helsen for å tjene penger,
bruker deretter penger for å gjenvinne helsen.
Og så er de engstelige for fremtiden
at de ikke nyter øyeblikket
Resultatet er at de verken lever i øyeblikket
eller i fremtiden;
De lever som om de aldri skal dø,
og så dør de uten egentlig å ha levd.*

Undermester har ordet!

Før vi gir ordet til Bror UM Øistein Nettum vil vi først presentere ham for nyere brødre. Øistein har alltid bodd i Vardal – først på gårdsbruk og etter hvert fra 1. mai 2017 i nybygget hus på samme sted. Han forteller at sønnen på 23 år har overtatt gården, mens datter på 21 leier bosted samme sted.

Øistein har i sitt yrkesaktive liv enten vært knyttet til kirken i Vardal som kirketjener eller jobbet med begravelser i kirkesammenheng. I dag er firmaet hans gått inn i et fellesskap med to andre begravelsesbyråer: Laeskogen og Kampenes. Til sammen utgjør virksomheten avdelinger i Gjøvik, Lena, Raufoss og Fagernes med i alt 7 ansatte.

Øistein begynte i loge nr. 99 Petrus Beyer 26. oktober 2000. Han mener han var kanskje i yngste laget som 34-årig nytt medlem. Starten opplevde han som - ja et noe ubeskrevet blad, men som han sier «løsnet det» etter ca. 3 år.

I samtalen løp skjønner vi at engasjementet «sitter». Jobben som UM i logen bærer preg av mye forberedelser og organisering av ettermøtene, der både toastmasterrollen og visevertrollen skal fylles med et klart øye for de gode replikkene og samholdet mellom brødrene. På møtene er det meningen å hente inn spennende foredragsholdere. Dessverre klaffer dette ikke alltid når avtaler blir frafalt og alternativer blir uaktuelle.

Når ting ikke går etter planen gjelder det å se positivt på det som skal skje. Utfallet kan likevel se ut til å ville fungere optimalt. Det viktige er at våre brødre møter så ofte de kan. Det er de som til syvende og sist utgjør det gode logemøtet. Øistein forteller at han var i loge St. Halvard i Oslo en gang

i 2016. Han blir godt mottatt. Likevel er det svært glissent mellom stoleradene i logesalen. Med de 17 fremmøtte tenker Øistein på at vi i logen på Gjøvik er heldige tross alt som fortsatt har en god møtepraksis til sammenlikning.

På spørsmålet «Hva vil vi med ettermøtene våre» forteller Øistein at dette også er et samtaleemne på EK-møtene. Her møter alle 5 embedsmenn foruten Eks.OM og Storrepresentant og diskuterer saker som gjelder alt fra regnskap, seremonier, brodermåltider, kjøkkentjenesten og aktiviteter. Øistein er opptatt av å gjennomføre ettermøtene på en konstruktiv måte. Det er særlig verdifullt at brødrene kan ta med seg «godfølelsen» hjem når møtene er avsluttet.

Hvordan ser vår Bror Undermester på fremtidens utvikling av logen? Det er selvsagt vanskelig å forutse hva utviklingen vil bringe. Det er mange ting som virker inn. Øistein har kanskje ikke noe strategisk svar, men trekker gjerne fram alle de som sitter hjemme på torsdagens logemøter. Hvordan skal en få disse til å se på dørstokkmila som overkommerlig? Mangelen på møtelyst og noen vikarierende argumenter for ikke å trekke i finstasen inntreffer sikkert de fleste en og annen gang. Selv om dørstokken er stri å passere, er det ofte slik, forteller Øistein, at det er når en virkelig tar seg selv i nakken og møter at de beste opplevelsene inntreffer. Mange brødre har roller og verv som skal skjøttes på møtene. Men vi skal huske på at logen er like viktig og avhengig av alle som møter og utgjør det som for logen er selve innholdet – nemlig at vi er til stede i fellesskapet og gir oss selv muligheten til å fullføre de små stegene vår eget broderskap i Ordenen bygger på.

I samtalen løp kommer PB-Posten ikke utenom at vi har en UM som kanskje ser for seg logens høyeste embede ved neste valg, nemlig som Overmester. Øistein gjør det klart at da han fungerte som Sekretær og ble forespurt om han ville tre inn som UM i 2017, ville han gi et svar først når han fikk avklart om han sto fritt til å velge ved neste milepæl. Dette er noe som gjør et slikt valg enklere å håndtere ved siden av jobb og heim. Hva fremtiden vil bringe ønsker ikke Øistein å uttale seg noe videre om. I samtalen løp er det et moment vi kommer inn på, nemlig at i løpet av 2 år som UM modnes man med rollen og ser ting litt annerledes hvis alt annet stemmer

Før vi får avsluttet den gode samtalen ringer mobilen til Bror Nettum. I hans levebrød kreves det at noen ringer for nye oppdrag, og i dørsprekken får vi så vidt takket for en 2 og en halv times samtale.

Håkon Rønnevig, redaktør

Hold sinnet ditt mjukt

*Hold sinnet ditt mjukt,
sier en stemme i vinden.
La det ikke stivne
av år og alder. Smør det
med dagens gule soltalg,
dynk det med dogg fra en blomsterkalk,
garv det i motgangens bitre saltlake.
Hold sinnet ditt vart og villig
som greina i brisen:
en hvileplass for fugler
med vinger blå av himmelduft*

Hans Børli 1991

Gradsplasseringer:

Bror Gunnar Rennan har oppnådd Den Høye Sannhets Grad på logemøte 15. februar. 2018. Vi gratulerer og ønsker lykke til videre som bror av loge nr. 99 Petrus Beyer.

Bror Gunnar Ramstad har oppnådd Den Edle Kjærlighets Grad på logemøte 1. mars 2018. Vi gratulerer og ønsker lykke til videre som bror av vår loge..

Kjære Bror:

Har du lyst til å ta pennen fatt og skrive et innlegg om en sak du brenner for?

Er det ting du går og tenker på som berører logen eller ditt medlemskap - ikke nøl med å ta kontakt eller sende oss noen ord.

Mailadresse til PB-Postens redaksjon er:

Haakonroennevig@gmail.com eller tlf.: 920 24 624
eller du kan kontakte en av våre øvrige redaksjonsmedlemmer :

Øyvind Schnell

Olav Mariendal

Arne Kristoffersen

**NO SER EG ATTER SLIKE FJØLL OG DALAR
SOM DEIM EG I MIN FYRSTE UNGDOM SAAG,
OG SAMA VIND DEN HEITE PANNA SVALAR,
OG GULLETT LIGG PÅ SNJO, SOM FYRR DET LAAG
DET ER ET BARNEMAAL. SOM TIL MEG TALAR,
OG GJER MEG TANKEFULL, MEN ENDA FJAAG.
MED UNGDOMSMINNI ER DEN TALA BLANDAD:
DET STRØYMER PÅ MEG, SO EG KNAPT KAN ANDA.**

Åsmund Olavsson Vinje

Motiv fra Jotunheimen

Besøk til vår vennskapsloge 113 Erik Glipping 6. – 9. september 2018

Gode brødre!

Så er det igjen tid for et besøk til våre ordensbrødre i Viborg, Danmark. Forrige gang var i 2014, hvor 21 brødre og ledsagere tok turen sørover. Blir vi enda flere i år...? Dette er en flott anledning til å utvide bekjentskapskretsen og samtidig få overvære et logemøte i et annet land, noe vi kanskje ikke så lett tar oss tid til, om vi reiser privat. Flere av vår loges brødre har vært på privat besøk etter at avtalen om vennskapsloge ble etablert, og de rapporterer om hyggelig mottakelse hver gang. Selv har jeg ikke vært med tidligere, så jeg gleder meg stort! Danmarksutvalget er i arbeid, og mer informasjon kommer etter hvert, men prisnivået vil ligge rundt kr. 3.000,- pr. person. Det blir Stena Line Oslo-Fredrikshavn med stor middagsbuffet og 2-sengs lugarer, hotell meget sentralt i Viborg sentrum, og

Color Line Hirtshals-Larvik med god lunsjbuffet på hjemreisen. Tidligere har det vært benyttet privatbiler, vi ser på mulighet for 9-17 seters busser også. Program for dagene i Viborg er det våre danske brødre som står for, detaljer kommer vi tilbake til.

Jeg håper at riktig mange melder sin interesse, og at vi blir en fin gruppe som ankommer Viborg i september. Det kan nevnes at Overmester og fung. Ex Overmester allerede har tegnet seg på lista!

Påmelding kan gjøres til meg på sissels@online.no eller 99 55 44 47, så snart som mulig. Siste frist, og bindende påmelding, er vårt logemøte 26. april.

Danmarksutvalget v/formann Arild haugen

Møteprogram ut vårterminen 2018

Programmet ut vårterminen er bl.a en utgave av PB-Posten i mars i tillegg til møtedatoene:

- 13.03 O/-+ Besøk til Voluntas (tirsdag)
- 12.04 O/- + Galla
- 26.04 O/50 års Veteranjuvel. Galla
- 09.05 O/Besøk til Veritas (Onsdag)
- 24.05 O/Arb.m. (Gamlekara)
- 26.05 Sommeravslutning m/ledsagere (lørdag)

Tildeling av 50-års Veteranjuvel er ikke dagligdags og vil foregå under høytidelig overrekkelse. Det er også verdt å få med seg. Likedan besøket på Fagernes der vi gjester våre

venner i loge nr. 75 Veritas i en særdeles trivelig atmosfære. Vi må kunne si at når gamlekara trår til i møtesalen hentes det fram en egen atmosfære over gjennomføringen. Absolutt en flott logeaften å få med seg. De seinere årene har sommeravslutningen vært en minnerik utflukt der buss, bevertning, besøksopplevelser og bra vær har spilt på lag med en hyggelig og feststemt gjeng. Er det noen som vil gå glipp av det?

Håkon Rønnevig, redaktør

Nå tar vi en Oscar

Jeg har funnet nedenstående historie i loge Castrum i Kongsvinger sin utmerkede logeavis "Støttestenen", som man finner på deres nettside og kan anbefales. Logen hadde besøk av brødre fra loge Fidelitas i Arvika i Sverige i høst, og deres Overmester holdt som seg hør og bør en tale under middagen.

Under talen fortalte han følgende historie:

Kong Oscar den 2. var vår siste felles konge med Sverige inntil unionsoppløsningen i 1905.

Under fine middager på hans tid drakk man ofte madeira til maten.

Kong Oscar innførte en skikk hvor man sparte noe av vinen til slutt og utbrakte en felles skål og da drakk man opp resten av det man hadde i glasset.

Dette ble etter hvert en skikk hvor man på slutten av måltidet bare reiste seg, løftet sitt glass og sa: "En Oscar" og da drakk man opp resten av det man hadde igjen i glasset før man gikk fra bordet.

Kanskje Undermester skal innføre "En Oscar" ved slutten av taffelet hos oss?

Øyvind Schnell

Ord om sannhet

Siden *sannhet* i tillegg til vennskap også er en del av de tre kjedeled i vår Orden er det nærliggende å se nærmere på sannhetsbegrepet slik det blir oppfattet av filosofen Aristoteles og slik vi forstår det i vår tid.

Den store filosofen definerte sannhet som tankens overensstemmelse med tingen. Sannhet betraktes også som en egen- skap som hører til visse utsagn, påstander eller antakelser.

Det finnes flere teorier om hva som gjør setninger eller utsagn *sanne*. En teori går ut på at et utsagn er sant når det er forenlig med et system av andre utsagn som antas som sanne. Mer pragmatisk beror en oppfatnings sannhet på om den viser seg nyttig eller fruktbar for menneskelig praksis eller for vitenskapen. Innen moderne filosofi trekkes det ofte skille mellom faktisk sannhet og logisk sannhet.

Sannheten kan være vanskelig å se siden den i utgangspunktet må være i samsvar med virkeligheten. Spørsmålet om hva som er virkelig eller ikke føyer seg inn som et spørsmål i innledende definisjoner. En sannhet varer ikke evig når opp- fatningen av virkeligheten endrer seg.

I de fleste rettssaker står dommerne overfor aktorats og forsvarers beskrivelse av hva som er sannheten i det som skal rettsbehandles. Bevis så langt de finnes og kan dokumenteres avgjør begrunnelse i dommen så fremt den ikke blir anket ut fra tvil om sant og riktig. I stortingsdebatter går mye av tiden med til å oppklare hva som en gang har vært sagt eller hva som er ment i tidligere innlegg. Diskusjoner dreier seg mye om hva som er fakta eller virkelig - et utgangspunkt for politisk debatt. Naturprogrammer på TV har ofte et befriende fravær av tvil siden sannhetskriteriet oppfylles av dokumen- taren. De aller fleste kjenner naturen og gjenkjenner seg i sannheten den representerer. Jo mer sannheten er utenfor tvi- lens rekke, jo mer grunnleggende virker den for alle. Vi som lever i et demokrati skjønner vanskelig hvordan sannheten

kan bli undertrykt i store deler av verden. Den som sitter på sannheten i et autoritært regime er den som former den i det offentlige rom. Enten det gjelder religion, politikk, ledelse i næringsliv eller ulike media vil det alltid være rom for tvil som fylles av mennesker med andre tanker eller oppfatninger på tvers av den offisielle.

Det er mange eksempler på at fakta ikke er så viktig som før. Det er ofte ikke så nøye med om noe er riktig, galt eller kan- skje midt i mellom. Stadig oftere er det snarere slik at mange holder seg med sine selverklærte virkelighetsoppfatninger. Det er likegyldig om den stemmer med verifiserbare fakta eller ikke. Nå er det ikke bare meninger som er frie, også fakta er det. Vi opplever at store og små konspirasjonsteorier spres ukorrigert med uhyggelig kraft i ulike media- og blir trodd. Skillet mellom ekte og falske nyheter viskes ut. Såkalte alternative fakta erstatter søken etter sannhet.

Det er naturlig at Ordenen har stillet vennskap og kjærlighet i sentrum for sitt arbeid og som uttrykker de bærende krefter i vårt felleskap. Hva er da grunn til at Ordenen har tatt sannhet med i sitt tredje ledd i kjeden ? Vi vil forstå at sannheten er et naturlig tredje ledd fordi den beskrives i ritualene ut fra to synspunkter : Det personlige sannhetsbegrepet eller det å være sanndru, og det mer filosofiske/religiøse spørsmålet: Hva er sannheten ved vår tilværelse?

Først når sannheten gjennomsyrrer vår personlighet kan vi skape tillit mellom venner, for da blir også et løfte å stole på. Den Høye Sannhets grad handler nettopp om dette. Ordenen har et krav til oss at vi skal opptre ærlig og sannferdig, slik at vi er til å stole på. Slik kan et vennskap opprettholdes og kjærlighet gro mellom mennesker. Det sier mye om hvor viktig innholdet i logens arbeid om sannhet er og hva dette arbeidet betyr i vårt samfunn.

Håkon Rønnevig, redaktør

Vi gratulerer følgende brødre våren 2018:

Runde tall:

Knut Ebbe Kristoffersen	80 år	16. mars
Arild Christiansen	70 år	8. april
Geir Bakkeli	65 år	14. april
Dag Georg Edler	75 år	27. april
Patrik Hurtig	50 år	1. mai
Geir Halmrast	70 år	3. mai
Håkon Rønnevig	70 år	13. mai
Kjell Rebne	75 år	15. mai
Arne Kristoffersen	65 år	28. juni
Rune Skybak	65 år	28. juni

Veteraner:

Alf Juul	50 års
Veteran 19. mars, juvel tildeles 28. april	
Ingvar Berge	50 års
Veteran 21. mars, juvel tildeles 28. april	
Jostein Sørum	25 års
Veteran 15. april, juvel tildeles høsten 2018	

Bamsen Oddbjørn

Dette er et prosjekt startet av loge nr. 128 Sarah i 2016, og er et samarbeid som er etablert med ambulansetjenesten i Gjøvik.

Ideen er at barn som blir transportert i ambulanse skal få en bamse til trøst og trygghet underveis, noe som har vist seg å være svært vellykket.

Oddbjørn er adoptert fra den svenske Odd Fellow Ordenen som har hatt et tilsvarende prosjekt i flere år.

Rebekkaloge nr. 128 Sarah fikk ideen gjennom kontakt med søstre i loge nr. 91 Emanuella Carlbeck i Mariestad i Sverige.

300 bamser ble kjøpt inn i 2016 og det finnes til enhver tid en bamse i alle ambulanser som er knyttet opp til ambulansetjenesten i Gjøvik.

I og med at prosjektet ble så vellykket, har alle logene i

Gjøvik gått med i et samarbeid om finansieringen, og det er etablert ei felles arbeidsgruppe som skal sørge for at prosjekt "Oddbjørn" fortsetter i lang, lang tid fremover.

Ideen var også at dette skulle utvides til andre områder i distriktet, og nå er det godt i gang i Hamar og Fagernes, samt at det arbeides for at prosjektet også skal igangsettes på Lillehammer.

Målet er at prosjekt "Oddbjørn" skal bli landsdekkende innen Odd Fellow Ordenen og med like godt samarbeid med ambulansetjenesten som i Gjøvik.

Vi gratulerer loge nr. 128 Sarah med et særdeles vellykket prosjekt og ønsker lykke til videre i dette betydningsfulle arbeidet.

Øyvind Schnell

**Ønsker du å vite mer om
hvordan vi jobber med
Oddbjørn - bamse
i sykebil?**

Disse kan kontaktes:

Loge nr 128 Sarah:

Ida Holm Grindstrand tlf. 970 00 959,

e-post: ida.grindstrand@icloud.com

Kontaktperson og støttespiller i Sykehuset innlandet HF:

Håvar Åsengen tlf. 982 08 455

Regionleder Vestoppland,

Avdeling ambulanse, prehospitaler tjenester

Eller kontakt gjerne noen i en av disse logene i Gjøvik. Logene har opprettet ei felles arbeidsgruppe som jobber med Oddbjørn lokalt.

Odd Fellow ordenen

**Vi samarbeider om å gi
barn i ambulansen trygghet!**

Odd Fellow Ordenen

Reisebloggen – Nytt innslag i PB-Posten

Redaksjonen har utvidet fast stoff til å gjelde reiseblogger. Noen ganger uteblir brødre på logemøtene. Årsaken ligger ofte i at de har pakket den store sydenkofferten med et eller annet reisemål for øyet. Det er selvsagt en privatsak at kulda, mørket og snøen her nord påkaller reiselyst til varmere strøk for noen uker. Hva da med de som møter opp til logemøtene i snøføyka, kulda og mørketiden ? Redaksjonen vil gjerne utfordre brødre som reiser utenlands å dele reiseopplevelser og destinasjonen med de andre i loge nr. 99 Petrus Beyer gjennom PB-Posten. Vi håper dette kan bidra til at vi deler litt mer av vår egen tid med hverandre utover den smale tiden vi ellers møtes. Redaksjonen stiller gjerne sine redigeringsfingre til disposisjon for det endelige innslaget

Så er spørsmålet hva reisebloggen skal inneholde. I utgangspunktet må det være opp til den enkelte som skriver reiseblogg. Spannende er det å få vite noe om severdigheter

fra reisemålet. Som alltid er de fleste nysgjerrig på prisnivå, enten det gjelder hoteller, restauranter, mat eller klær. Møte med mennesker forteller mye om både adferd og normer og trafikk kulturen speiler både puls og mentalitet. Hva som er typiske tradisjoner hører også med til en reisebeskrivelse.

Redaksjonen mener at gode opplevelser er noe som gjennom PB-Posten kan bidra til gode samtaler på møtene. Reiseblogger gir dessuten kunnskaper om folk i andre land og steder rundt reisemålet.

Det er naturlig at undertegnede er den første med å gi ut en reiseblogg. Den starter med en beretning om en reise til Madeira i november 2017.

Håkon Rønnevig

En reiseblogg fra Madeira

Jeg skal berette om en reise vi foretok i november 2017. Reisen gikk til den grønne øya som stikker opp av Atlanterhavet et halvt dusin seiltimer nord for Gran Canaria. Det sier noe om årsklassen der vi står og venter på innsjekking ved avreise. Køen av hvithårede med reisedokumenter i hendene to timer før innsjekkingen er ikke til å ta feil av. Den eldre garde lokkes av det gode liv 375 mil unna. Mange velger en slags «time out» fra et kaldt klima i nord for å gjenvinne noe av det som er godt for sjel og legeme. Portugisiske Madeira er kjent for de fleste nordmenn. Det er et forholdsvis lite samfunn på ca 260.000 fastboende med jevn tilstrømning av turister, 2,5 mill. i året, i stor grad fra Portugal, England, Tyskland og Skandinavia.

På slike reiser er det to ting som utgjør en milepæl for en forventningsfull turist nemlig hotellvalg og valg av spisedest. Under alle omstendigheter vil turen være vellykket når en i utgangspunktet er klimaflyktning. Øya ute i Atlanterhavet ligger utsatt til for vær og vind. Av og til litt duskregn og kraftige vinder fra havet og temperaturer på over 20-22 grader C gir et noenlunde sommerlig inntrykk. Øya har et subtropisk klima hele året og blomsterprakten rundt om i november vitner kanskje om en slags konstant vår.

Øya består av bratte klipper som stuper ned i havet på alle kanter. Fjellene innover rager høyt opp mot 2000 meter og de berømmelige levadaene fører vannet ned mot lavlandet langs noen dramatisk fotstier og har vært en viktig del av den fruktbare dyrkingen av matvekster nede lavere strøk. I tidligere tider var sukkerroer en viktig eksportar-

tikkel til fastlandet og i dag finner vi bananplantasjer og en frodighet av fruktvekster på nordsiden der innbyggere dyrker det meste av grønnsaker og rotvekster til eget bruk. Mange av oss husker kanskje filmen «Christian Radich» eller «Windjammer» der noen av mannskapet satt i sledene og skled nedover fra Monde på brobelagte gatelegemer.

Det ble mitt første møte med det eksotiske og gjestfrie Madeira – riktignok på lerretet.. I dag er denne gjestfriheten utvidet til å gjelde en økende flom av turister. Så er også turisttilstrømningen basert på at pengesterke og godt voksne fra Europa finner veien til øygruppen. Turistene utgjør over 30 % av bruttoinntektene på øya og er hovednæring i omfang siden turismen skaper tjenester som transport, serveringssteder, småindustri etc.

Noe av det som bør oppleves er turen opp til «nonnens dal», først og fremst fordi landskapet har en voldsomt formasjon av stupbratte fjellmassiver. Vi var 4 personer som gikk fra Pico de Ferreiro, en topp på over 1000 meter, og ned en 700 meter høy fjellvegg langs en gammel geitesti hogd inn i fjellet ned til landsbyen i dalbotn. En ting er å kunne ha kontroll med fottrinnene langs en smal fjellhille, noe annet er det å sitte på en skranglete innretning av en buss tilbake til Funchal, med en sjåfør som helt sikkert hadde vært en god makker til rallykjører Petter Solberg.

Det er nærliggende å benytte en eller flere av de mange

restaurantene rundt øya til dagens måltider. Å få noen tips i forkant kan være lurt da kvaliteten her er variabel. Det kan være lønnsomt å dra litt inn i landet til en av de mange landsbyene, der finnes det koselige steder med utsøkt god mat og en service som overlever det meste. Prisen pr. pers. for en hovedrett med dessert, vin, drikke og tilbehør ligger mellom ½ og 2/3 av norske. Leiebil ser også ut til å være gunstig i nærheten av der vi bor, bare unngå de som opererer med lave priser og legger på omtrent tilsvarende i forsikringspremie og depositum. Bilutleiefirmaer gjennom reiseoperatører praktiserer dette.

Fordelen med leiebil er å kunne ta turer til forskjellige steder på øya samme dag fremfor alternativt buss over flere dager eller taxi. Særlig på den andre siden er det merkbart frodigere og grønnere, og utsiktene for å finne perler av steder er absolutt til stede når lunsjen skal inntas til en rimelig pris.

Til et slikt reisemål som Madeira er det lett å glemme hvor vi selv kommer fra. Et tilbakevendende spørsmål er om vi er her som ferieturister eller som klimaflyktninger. Varmen fra sola, milde havvinder, dønningene fra Atlanterhavet, levadavandringene og ellers det som får feriefølelser til å blomstre på linje med de mange bougainvilleaer over hagegjerdene, er grunn god nok til en 14 dagers oppstart fra en smal flystripe langs fjellskrentene på den grønne øya i Atlanterhavet

Bror Håkon Rønnevig

PB-Posten i samtale med bror Tormod Bakke

Tormod er født 25. februar 1955. De første 20 årene hadde han oppveksten sin på Kolbu. Det som gjaldt i fritiden var musikkorps eller fotball.

Tormod traff sin Ingrid tidlig og livets alvor startet som 20-åring med familie på 4 (to jenter). Han tok utdanning som elektriker og stiftet bo i Fagerliveien 24 på Gjøvik der han fortsatt bor. Vi lar Tormod selv berette:

Jeg var nok ung den gangen jeg sto med lua i handa og ba om et lån i banken for å kunne bygge hus. «Ja du skal kjøpe bil du, sa banksjefen». Nei, jeg skal bygge hus, svarte Tormod. « Nei, det er vel bil du egentlig skal kjøpe», svarte banksjefen enda en gang. Betingelsene den gangen var slik at med et huslån kunne det uten spørsmål inngå bilkjøp. Det gikk altså i orden.

Tormod startet som elektriker lærling hos Asbjørn Lillehagen A/S fram til han sluttet som installasjonsansvarlig som 30-åring.

Han forteller videre: det har hele tiden bodd en grunder i meg, så jeg startet på elektrolinja på «Teknikern» (i dag Fagskolen Innlandet – tidligere del av høghskolen). Med elektro-installatørprøven i baklomma startet jeg Bakke El-Installasjon A/S. Etter hvert har grunderen også satset med investering og drift av eiendom. For min del er nok jobb og hobby blitt litt av det samme. Jeg trives utrolig godt med det jeg holder på med.

Jeg prøver likevel å koble av med å oppleve litt av verden rundt gjennom reiser. Så blir det noen fisketurer og vi reiser på hytta så ofte det er mulig. Jeg er nok litt for mye JA-menneske. Det har resultert i en del oppgaver i kjeden EL-Proffen jeg var med å starte. Dessuten tar jeg på meg oppgaver innen Nelfo som er hovedorganisasjon blant installatører, og har verv som styremedlem lokalt og sentralt. Som Tormod selv sier : Sånn går no dagan

Jeg startet i logen 16. april i 1998 samtidig med Einar Gotfred Dal Tønnesen (Overmester seinere). Min kjære fadder var Frank Jessen, som døde så altfor tidlig bare 59 år gammel av ALS. Frank var en utrolig flott person, en av min aller beste venner, som menneske og ikke minst som logebror. Vi var begge med i Lions. Frank startet i loge nr. 99 Petrus Beyer og sluttet i Lions. Han var tidlig ute og skulle ha meg med i logen. Han brukte nok to år før jeg svarte ja. Min argumentasjon blant annet var at jeg ikke hadde tid. Da sa Frank med alvor i ansiktet: «du Tormod, har du stelt deg slik her i livet at du ikke kan avse to torsdager i måneden, da skal du tenke over livssituasjonen din» . Dette traff meg og jeg ble etter hvert tatt opp i loge nr. 99 Petrus Beyer.

Jeg visste svært lite om logen og var usikker på mine forventninger. Opptaket glemmer jeg aldri. Johnny Lund (nå

DSS) var seremonimester og det var en utrolig flott opplevelse siden den ble gjennomført på en så profesjonell måte.

Det heter at du skal møte så ofte du kan. Det prøver jeg å etterleve, men i jobbsammenheng har jeg så mange baller i luften at det noen ganger blir for få torsdager i måneden. Ellers trives jeg godt i logen. Jeg ser opp til alle som legger ned mye arbeid for at alle vi andre skal ha det bra.

Jeg er storfornøyd med slik vi har det i logen i dag. Likevel er det viktig med forandringer, for det som er riktig i dag behøver ikke nødvendigvis være riktig i morgen.

Til slutt trekker Bror Tormod Bakke fram Odd Fellow ånden. Med den mener han at vi bør være romslige med hverandre og fremsnakke hverandre til beste for den det gjelder. I hverdagen kan det hende at vi sier noe vi ikke burde si. Da har vi en mulighet til å be om unnskyld. Ingen er helt perfekt, fortsetter Tormod, uansett om vi tilhører Odd Fellow Ordenen eller ikke.

Tormod Bakke uttrykker glede og takknemlighet over å tilhøre loge nr. 99 Petrus Beyer og vår Orden. Det beriker livet å ha så mange fine brødre.

Bror Tormod Bakke ønsker alle kjære brødre etter hvert en fin vår og en god sommer.

Håkon Rønnevig, redaktør

Odd Fellow Koret Gjøvik 20 år

4. november 1998 møtte 19 sangglade brødre fra Petrus Beyer i Kjellerstua med ett formål for øye, å etablere et logekor i Gjøvik.

Vår musikalske bror, Nils Erik Lister, hadde blitt innviet i februar samme år, og vi forsto etter hvert hvilken kapasitet han var på kor og musikkfronten.

Han var veldig ivrig etter å etablere et kor, og da var resten enkelt, innbydelse ble sendt ut til alle brødrene og hele 19 brødre meldte seg interessert.

Følgende brødre møtte:

Nils Erik Lister, Eirik Asplin, Terje Fosmark, Bjørn Erik Fjærdingen, Harald Frøhaug, Per Holsen, Kjell Vangestad, Jan Erik Wold, Jan Østvold, Arne Aafoss, Alf Juul, Jostein Sørum, Rolf Karlsen, Johnny Lund, Olav Mariendal, Torstein Nielsen, Rune Skybak, Terje Thorbjørnsen og Øyvind Schnell.

Det ble raskt enighet om at kor skulle det bli, men under hvilket navn?

Det kom bare to forslag: PB-Koret (Øyvind Schnell) og Petri Brødre (Alf Juul) og enstemmig beslutning ble at koret skulle hete PB-Koret Petri Brødre.

Dette ble etter hvert litt tungvint å bruke, og navnet ble etter vedtak i 2010 endret til bare PB-Koret. Senere inviterte vi brødre fra Voluntas til å bli med, og vi fikk etter hvert med 4 sangglade brødre derfra. Navnet ble i 2017 endret til Odd Fellow Koret Gjøvik for å vise at vi dekker flere loger. Til første og fortsatt arbeidende styre ble valgt Nils Erik

Lister og Øyvind Schnell med førstnevnte som dirigent og styremedlem og sistnevnte som leder.

Som fast åpningssang i de første årene ble valgt "Gi meg handa di ven" og første opptreden ble allerede på julemøtet 5. desember 1998 med 3 sanger.

I 2002 meldte vi oss inn i Odd Fellow Sang og Musikkforbund, som har sangerfestival hvert 3. år. Vi har deltatt i Hamar, Stavanger, Harstad, Ålesund og Skien, og neste år er det igjen duket for ny festival i Stavanger.

Koret har, naturlig nok, mistet en del brødre av ulike årsaker, men vi har også fått med mange nye slik at i dag teller koret 20 medlemmer.

Miljøet har hele tiden vært særdeles godt, og vi som er med trives veldig godt i hyggelig miljø under vår eminente dirigents tålmodige taktstokk.

Gjennom årene har det blitt mange opptredener i logene og festivaler, og vi er jevnt etterspurt. Vi har fremført Odd Fellow Kantaten ved flere anledninger, og sist under Odd Fellow Akademiets symposium i Gjøvik i juni 2017.

Som markering av korets 20 år har vi tilbudt alle logene i Gjøvik en liten konsert på et ettermøte når det måtte passe, og vi har fått god respons allerede.

Vi har det veldig hyggelig under øvingene og opptredener, og nye sangere er alltid hjertelig velkomne til å bli medlemmer av vårt eminente kor.

Øyvind Schnell

Gode sykkelbrødre

Etter fjorårets hyggelige sykkelturner med brødrene, er det med begeistring det informeres om at vi fortsetter med dem også i år. Vi var fra 2 til 6 stykker på sykkelruta fra Ordenshuset over til Bybrua – Ræviholen og Villåsen til Skumsjøen, videre ned mot Breiskallen og tilbake til Gjøvik hvor vi spiste en velfortjent is.

Turen varierte fra 2 til 3 timer litt avhengig av pausene vi tok. Alle som var med var svært habile syklister som syklet bra både opp til toppen av åsen og ned igjen. Bra var det at de aller fleste tok det pent i nedkjøringene, som tidvis var noe «glatte» grunnet rullesteiner.

Vi hadde ingen uhell, og som i fjor skal vi ha sikkerhet i høysete på turene dette året også.

Jeg ønsker derfor alle som har treningstøy hjertelig velkomne når invitasjonene til turene kommer fra mai. Vi hadde i fjor 4 turer og regner med at i år kan det bli noen flere. Fortrinnsvis vil det bli på torsdager, men jeg vil i løpet av sommeren invitere til en langtur. Den turen vil bli på 4 til 6 timer, og blir da for de som ønsker litt flere utfordringer!!!

Andre tilbakemeldinger var at vi kunne ha flere ruter, noe som kan avtales på forhånd og som da vil bli informert om via mail.

Jeg ser frem til sommeren med litt varme i været og flotte logekarar på sykkelturn.

Jeg ønsker dere alle en fortryllende vår, med gode opplevelser med deres familie og venner.

Vennlig hilsen

**I Vennskap, Kjærlighet og Sannhet
Overmester Jan Erik Karlsen.**

Om rekrutteringen av nye medlemmer til Loge nr. 99 Petrus Beyer

Vi har hørt det blitt sagt og skrevet før. Vi gjentar det gjerne her i vår avis. Vår Orden og loge trenger innmelding av nye medlemmer. Tiltaket med «Venneaften» er et vellykket tiltak. De inviterte gjestene deltar i logemøte i salen og på ettermøte. Den tilbakemeldingen jeg har fått fra siste gang er absolutt positiv : «et stilig møte som appellerte med sin åpenhet om hva Ordenen og logen innebærer, interessant foredrag i etterkant – ble tatt vel i mot». En av tre gjester har lagt inn søknad om opptak i vår loge etter siste venneaften. Hvordan regnestykket med opptak, utmelding og frafall blir fremover er vanskelig å sette opp prognose for. Om ikke noe uventet skjer på bl.a. rekrutteringsfronten.

Jeg skal ikke komme inn på hva konsekvensene på sikt blir dersom medlemstallet ikke får noe større tilslutning fremover. Vår Stor Sire uttrykker bekymring over dette, likedan vår DSS. Vi brødre trekker kanskje fram noen bekymringsrynker når fokus settes på rekruttering.

Hvis bare 10 av oss fikk med oss ett nytt medlem hver tror jeg vi med litt stolthet kunne markere dette med en «laurbærkveld». Er du en av de 10 vil det første spørsmålet melde seg: Hvem skal jeg spørre, hvem kjenner jeg som kan passe inn i vårt felleskap ? Hvem er det som kan tenke seg å ville la seg modne gjennom år til å utvikle sine personlige sider ? Med de mange utmeldelsene vi har sett over en periode synes rekruttering å være en vanskelig prosess. Det samme kan sies om logens evne til å skape et miljø der alle føler seg hjemme.

Vi vet kanskje ikke hvordan det er å selge inn en god ide eller opptre på en slik måte at en invitasjon til en venneaften og et medlemskap virker motiverende nok? I så fall skal jeg prøve å selge inn følgende ide:

La oss invitere en foredragsholder (gjerni innen salg) som kan aktivere oss i retning av å bli bedre «selgere» av produktet «Odd Fellow Orden» eller «felleskapet vårt». Et slikt foredrag kan selvsagt fremføres enveis eller som vi kjenner til som et skuespill der vi deltar som grupper. Pedagogikken i dette må være at vi lærer hvordan vi kan påvirke noen innen vår egen bekjentskapskrets til å ønske seg inn i vår organisasjon. Vi blir på en måte selgere av et immaterielt produkt som krever kommunikasjon på et annet plan enn om det var «hard ware».

Ikke lett dette, tenker du. Som organisasjon har det skjedd noe fra den tid fadderskapet tok seg av alt dette, til vi nå har mer organiserte venneaftener. Vi ser at det ikke akkurat flommer inn med interesserte gjester her heller. Hva blir da neste steg? Siden vår rekruttering konkurrerer med andre organisasjoner eller ulike forhold som opptar tiden hos mange i samfunnet vet vi at vi ikke lengre kan sitte med hendene i fanget og vente på at «noen» ordner dette. La oss innse at rekruttering kanskje er blitt et profesjonelt område som krever mer enn frivillighet og gode intensjoner.

Håkon Rønnevig, redaktør

Ord over grind

*Du går fram til min inste grind
og eg går og fram til di.
Innanfor den er kvar av oss einsam,
og det skal vi alltid bli.*

*Aldri trengje seg lengre fram,
var lova som gjaldt oss to.
Anten vi møttes titt eller sjeldan
var møtet tillit og ro*

*Står du der ikkje ein dag eg kjem
fell det meg lett å snu
når eg har stått litt og sett mot huset
Og tenkt på at der bor du.*

*Så lenge eg veit du vil kome iblant
som no over knastrande grus
og smile glad når du ser meg stå her
skal eg ha ein heim i mitt hus.*

Haldis Moren Vesaas